

Sygn. akt XI W 1068/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Biliński

Protokolant: Karolina Szczęsna, Paulina Adamska, Beata Jaworska

przy udziale oskarżyciela publicznego E. W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lipca 2016 roku, 9 września 2016 roku, 3 listopada 2016 roku, 14 grudnia 2016 roku, 13 lutego 2017 roku, 30 marca 2017 roku i 24 kwietnia 2017 roku w W.

sprawy M. K.

córki T. i M.

urodzonej dnia (...) w W.

obwinionej o to, że:

w dniu 8 grudnia 2015 r. ok. godziny 13:30 na ul. (...) w W. kierując samochodem marki M. o numerze rej. (...) wjechała i dokonała postoju w bramie blokując wyjazd innemu pojazdowi,

tj. o wykroczenie z art. 90 kw,

I. obwinioną M. K. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu stanowiącego wykroczenie z art. 90 kw i za to na tej podstawie skazuje ją, na podstawie art. 90 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierza jej karę grzywny w wysokości 900 (dziewięćset) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw, art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt *XI W 1068/16*

UZASADNIENIE

Dnia 8 grudnia 2015 r. około godziny 13:30 obwiniona **M. K.** kierowała pojazdem marki M. o nr rej. (...), po czym zatrzymała w/w pojazd w bramie przy ul. (...), czym zablokowała wyjazd z tej bramy innemu pojazdowi, należącemu do kominiarzy wykonujących roboty w budynku przy ul. (...).

Dnia 8 grudnia 2015 roku około godz. 13:30 strażnicy miejscy P. B. oraz M. R. pełnili służbę patrolową w patrolu zmotoryzowanym. W czasie czynności otrzymali oni zgłoszenie od dyżurnego o blokowaniu wyjazdu z bramy przy ul. (...) w W.. Pojazdem blokującym wyjazd z bramy był samochód marki M. o nr rej. (...). Z uwagi na brak kierowcy w pojeździe rozpoczęto procedurę odholowania pojazdu, co jednak nie nastąpiło z uwagi na zjawienie się przy pojeździe obwinionej M. K., która przyszła aby odjechać w/w samochodem. Funkcjonariusze Straży Miejskiej nałożyli na obwinioną za popełnienie w/w wykroczenia mandat w wysokości 500,00 zł. Obwiniona mandatu nie przyjęła.

Dowód:

- zeznania świadka R. U. (k. 147)
- zeznania świadka A. U. (k. 148, 149)
- zeznania świadka P. B. (k. 14 i 50v)
- zeznania świadka K. K. (k. 125v)
- wyjaśnienia obwinionej M. K. (k. 6 i 44v)

Obwiniona M. K. ma 30 lat, jest z zawodu prawnikiem, pracuje w kancelarii adwokackiej, nigdy nie leczyła się psychiatrycznie, neurologicznie czy też odwykowo, jest osobą karaną za wykroczenie drogowe.

Zarówno w postępowaniu wyjaśniającym jak i na etapie postępowania sądowego obwiniona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Konsekwentnie twierdziła, iż to nie ona jest sprawcą wykroczenia, gdyż nie ona zaparkowała pojazd w bramie przy ul. (...) w W.. W toku postępowania wyjaśniała, iż samochód zaparkowała w bramie osoba dla niej najbliższa, odmawiając przy tym wskazania danych tej osoby. Obwiniona wyjaśniała również, że osoba, która zaparkowała pojazd przekazała jej dokumenty pojazdu, a ona zaraz po tym udała się na ul. (...) aby samochodem odjechać.

Sąd zważył co następuje:

Sąd nie dał wiary w całości wyjaśnieniom oskarżonej, gdyż są one sprzeczne z zeznaniami świadków: P. B., K. K., R. U. a także A. U..

Świadkowie P. B., K. K., R. U. oraz A. U. konsekwentnie zeznawali, iż dnia 8 grudnia 2015 r. pojazd marki M. o nr rej. (...) został zaparkowany w bramie przy ul. (...).

K. K. a także A. U. zeznali, że w/w pojazd stał zaparkowany w bramie ponad godzinę, że zanim zadzwonili do straży miejskiej to sami poszukiwali właściciela pojazdu rozglądając się po lokalach mieszczących się na ul. (...), a także, że po wezwaniu straży miejskiej na miejsce zdarzenia do pojazdu przyszła obwiniona i to wobec niej strażnicy miejscy wystawili mandat karny.

P. B. zeznał, iż po tym jak wraz z drugim funkcjonariuszem zostali wezwani na miejsce zdarzenia nie mogli ustalić właściciela pojazdu, w związku z czym rozpoczęli procedurę odholowania pojazdu. Zanim jednak do tego doszło, do pojazdu przyszła obwiniona, która powiedziała, iż to ona zaparkowała samochód na bramie. W związku z powyższym wystawili obwinionej mandat karny w kwocie 500,00 zł, którego to mandatu obwiniona nie przyjęła.

Sąd uznał zeznania świadków P. B., K. K., A. U. oraz R. U. za wiarygodne w całości, gdyż są spójne i konsekwentne a także tworzą logiczną całość. Ponadto Sąd nadał im walor wiarygodności z uwagi na fakt, iż nie dopatrywał się żadnych powodów, dla których świadkowie mieliby narażać obwinioną na niesłuszną odpowiedzialność za wykroczenie.

Sąd dał wiarę dokumentom dołączonym do akt sprawy i ujawnionym na rozprawie, a to z uwagi na fakt, że zostały one sporządzone przez uprawnione do tego organy w przepisanej prawnie formie, a także z uwagi na fakt, iż ich wiarygodność i rzetelność nie była kwestionowana w toku postępowania przez żadną ze stron.

Odpowiedzialność na podstawie art. 90 k.w. ponosi ten, kto tamuje lub utrudnia ruch na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu. Jak wskazuje się w literaturze i orzecznictwie, czynność sprawcza w/w wykroczenia tj. tamowanie lub utrudnianie ruchu może polegać na zatrzymaniu ruchu pojazdów w celu przemieszczenia się na drugą stronę jezdni, kierowane samowolą działającego, może też polegać na zatrzymaniu pojazdu w niewłaściwym miejscu, nieprawidłowym manewrowaniu, nieprawidłowym używaniu kierunkowskazów czy też zasłonięciu widoczności.

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że zachowanie obwinionej M. K. wypełnia znamiona wykroczenia z art. 90 k.w.

Dnia 8 grudnia 2015 r. obwiniona M. K. zaparkowała pojazd marki M. o nr rej. (...) przy ul. (...) w ten sposób, że stanęła na bramie wjazdowej na osiedle, przez co pojazd wyjeżdżający z tego osiedla nie mógł przez okres ponad godziny wyjechać i włączyć się do ruchu drogowego na ul. (...). Takie zachowanie jest w ocenie Sądu bez wątpienia tamowaniem ruchu w strefie ruchu; co więcej jest zachowaniem bezprawnym, zawinionym i społecznie szkodliwym, w związku z czym podlega penalizacji na gruncie art. 90 k.w.

Za popełnione wykroczenie Sąd wymierzył obwinionej M. K. karę w wysokości 900,00 zł. Przy wymiarze kary Sąd kierował się ustawowymi dyrektywami jej wymiaru określonymi w art. 33 kw.

W przekonaniu Sądu orzeczona kara w swojej dolegliwości nie przekracza stopnia winy obwinionego, jest adekwatna do stopnia wymagalności zachowania zgodnego z prawem w odniesieniu do realiów sprawy. Stopień społecznej szkodliwości czynu był znaczny. Obwiniona swoim zachowaniem spowodowała, że świadkowie K. K. oraz A. U. przez ponad godzinę musieli oczekiwać na wyjazd z osiedla, aby móc wrócić do swojego miejsca pracy. Okolicznością obciążającą jest również fakt, iż M. K. była uprzednio karana za naruszanie przepisów ruchu drogowego, co w ocenie Sądu wskazuje na brak poszanowania ze strony obwinionej dla obowiązującego porządku prawnego. Wymierzając obwinionej karę Sąd miał również na uwadze jej właściwości, warunki osobiste i majątkowe, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ma osiągnąć wobec M. K..

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, iż orzeczona wobec obwinionej kara grzywny w wysokości 900 złotych jest karą sprawiedliwą.

Na podstawie przepisów art. 118 § 1 kpw, art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd zasądził od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa opłatę od kary w wysokości 90 złotych, ustaloną na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych oraz zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 100 złotych, których wysokość ustalono na podstawie § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 118, poz. 1269).